

[OBAWICIEL *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w o- oraz -ciel-); a *jasne*.

sg *D* obawicielowi. *pl N* obawiciele.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mieszkaniec: A tákowa wodá [rozpuszczająca złoto i srebro]/ iuż y w wyższych Niemieckich Kráinách iełt náležioná/ o kthorey obáwiciele łámi nic niewiedzą *SienHerb* 594a (*Linde*).

Przen [czyj]: A s tym tych Książ dokonawfzy/ obroć im [lege: obroćim] wzrok nafz ku pierśiam/ y fercu obáwicielowi iego. [Dalej zaczynają się „Księgi ... o piersiach”]. *SienHerb* 520b.

Synonimy: mieszczanin, mieszkaniec, obywatel, przebywacz.

FP